

Voor Rinke

Het grind stopte met knarsen, verslagen keek ik je moeder aan.
haar kist door de buurmannen getild paste net door het raam.
Foto's op de aulawand, Parijs, Barcelona, de zwarte piste
waar ik verstijfde.

Meer dan vijftien jaar geleden trof ik je in de speeltuin aan
het heftig rouwen zou geduldig op je blijven wachten.
Zweden was je vlucht, het land waar ze niet over
gevoelens praten, zuster op een ziekenbus.

Bij Rubens eten we onbeperkt garnalen en proberen
het record te halen. Stroef van het vet stukt de keu
in mijn handen terwijl de pool hal deint.

Je broedt kleurrijke eieren uit en je sleept me mee.
brengt me weer leven tot je vastloopt
op de barcode van mijn aansteker

In Zweden kom je tot rust. In stille verwondering
tel ik de sporen die je achter hebt gelaten
een half jaar in drie dagen.

Al die prikkels,
dat wankele evenwicht

Bert Klopman